
תפלת שחרית-101 Tefila

קריאת שמע WHILE RECITING כוונה - Lesson 47

Source 1

שולחן ערוך אורח חיים סימן צח' סעיף א' – המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו; ויחשוב כאלו שכינה כנגדו; ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו; ויחשוב כאלו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוין בהם יפה לבל יכשל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא חוקר כל המחשבות.

Translation: He who is praying must concentrate on the meaning of the words that are coming out of his mouth. He should act as if the Schechinah is standing before him. He must remove all thoughts that may distract him until his mind is empty from all other thoughts except for the words of the prayers. He should feel as if he is preparing to speak to a human king. That means that he should put the words he wants to say in proper order so that they are spoken well and that he not stumble over the words. How much more he needs to prepare to speak to the King of Kings who knows all his thoughts.

Source 2

שולחן ערוך אורח חיים סימן סא' סעיף א' – קרא קריאת שמע בכוונה, באימה, ביראה, ברתת וזיע.

Translation: Read Kriyas Shema with the proper thoughts; in fear; with trembling and in terror.

Source 3

משנה ברורה סימן סא' ס"ק ד' – ברתת וזיע – כתב הטור בשם רב עמרם לישויה איניש לק"ש בכל זמן דקרי לה כפרוטגמא חדשה [הוא כתב צווי המלך על בני מדינתו] ויחשוב בלבו אלו מלך בשר ודם שולח פרוטגמא חדשה בודאי היו כל בני המדינה קוראין אותה באימה ויראה ברתת וזיע קל וחומר לק"ש שהוא פרוטגמא של מלך מלכי המלכים הקב"ה שחייב כל אחד לקרותה באימה ויראה ברתת וזיע. וכתב הפרישה דלהכי המשילו לפרוטגמא, כתב וצווי המלך, לומר לך שלא תקרא ק"ש בחטיפה ובמרוצה ובעירבוב הדברים אלא במתון, מלה במלה, ובהפסק בין דבר לדבר כאדם הקורא צווי המלך שקורא במתון גדול כל צווי בפני עצמו להבינו על תכונתו, כך יקרא ק"ש כל צווי וצווי עונש ועונש הנזכר בו ישים אל לבו להבינו כי הוא צווי המלך הגדול ברוך הוא.

Translation: The Tur wrote in the name of Rav Amrom: a person should approach reciting Kriyas Shema as if he is reading a new proclamation from a mortal king. If he were to receive a proclamation from a mortal king, he would read the words with fear and trembling (since he would be concerned with what the King was demanding of him). Should not the fear be greater when reading a new proclamation from the King of Kings, Hashem. Everyone is required to read these words with fear and trembling. The commentator, the Prisha wrote: for this reason the words of Kriyas Shema were compared to a proclamation of a King; to teach you not to recite the words quickly, hurriedly and by confusing the words. Instead, read the words slowly, word by word, pausing between subjects in the same manner as one would read the proclamation of a king pausing between subjects so as to understand the subject matter of the proclamation. In the same manner one should read the words of Kriyas Shema; each commandment separately; every

תפלת שחרית-101 Tefila

punishment distinctly; to understand every part of it because Kriyas Shema represents the proclamation of the Greatest King.

Source 4

אבודרהם דיני קריאת שמע-וכתב הראב"ד . . . כללא דמילתא: לענין כוונה, בעינן פסוק ראשון; ולענין דלא לישוי עראי בעינן כוליה פרק. וכתב בעל ההשלמה: דע כי ארבע כוונות חלוקות זו מזו בק"ש: כוונת הלב, וכוונת קריאה, וכוונה לצאת, וכוונת קבע. כוונת הלב לא בעינן אלא פסוק ראשון; כוונת קריאה בעינן לכל הפרשיות, שאם היה קורא להגיה לא יצא; וכוונה לצאת לא בעינן אפי' בפסוק ראשון שאפי' לא כיון לבו לצאת יצא, דמצות אין צריכות כוונה. וכוונת קבע בעינן בפרק ראשון שלא יעסוק במלאכתו ויקרא כדי שלא תהא קריאתו קריאת עראי.

Translation: The Ravad wrote: the rule is: Kavanah is necessary in the first verse (Shema) while for the remainder of Kriyas Shema one should not recite the words casually. The Baal Shelama wrote: Know that there are four forms of Kavanah that must be used while reciting Kriyas Shema: intent of the heart; intent to read; intent on fulfilling a mitzvah and intent to recite the words seriously. Intent of the heart is only required for the first verse; Shema Yisroel; intent to read the words of Kriyas Shema is required for all three sections of Kriyas Shema, for if he read the words only as words he has not fulfilled his obligation. Intent to fulfill a mitzvah is not necessary even for the first verse because even without intent to fulfill a mitzvah, he fulfills the mitzvah because intent to fulfill a mitzvah is not necessary in order to fulfill a mitzvah. Intent to take the matter seriously is necessary for the first chapter so that he will not continue going about his business and recite Kriyas Shema in such a manner that his recitation becomes like a casual utterance.

Source 5

מחזור ויטרי סימן יב'-מאן דמסג באורחא והגיע זמן קרית שמע יעמוד ויקרא עד על לבבך וילך. שעד כאן מצות כוונה מכאן ואילך מצות קריאה.

Translation: One who was travelling and the time for reciting Kriyas Shema arrived, he should stand in his place and recite the words until "Al Li'Vevecha" and then he can continue his travel. Until those words are recited, it is necessary to have intent of the heart but after those words, it is only necessary to have intent to read the words of Kriyas Shema.

Source 6

שולחן ערוך אורח חיים סימן סא' סעיף ד'-נוהגין לקרות פסוק ראשון בקול רם, כדי לעורר הכוונה. סעיף ה'-נוהגין ליתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון, כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין. סעיף ו'-צריך להאריך בחי"ת של אחד, כדי שימליך הקב"ה בשמים ובארץ, שלזה רומז החטטורות שבאמצע הגי' החי"ת. ואריך בדלי"ת של אחד שיעור שיחשוב שהקב"ה יחיד בעולמו ומושל בד' רוחות העולם. ולא יאריך יותר מכשיעור זה. ויש נוהגים להטות הראש כפי המחשבה: מעלה ומטה ולד' רוחות. סעיף יד'-צריך להפסיק מעט בין לעולם ועד לואהבת, כדי להפסיק בין קבלת מלכות שמים לשאר מצות. הגה: ויש להפסיק בפסוק ראשון בין ישראל לה', ובין אלקינו לה' השני, כדי שיהא נשמע שמע ישראל

תפלת שחרית-101 Tefila

כי ה' שהוא אלקינו הוא ה' אחד (רוקה). ויש להפסיק מעט בין אחד לברוך, כי עיקר קבול מלכות שמים הוא פסוק ראשון (אבודרהם).

Translation: It is customary to read the opening verse, Shema Yisroel, loud in order to arouse intent of the heart; 'סעיף ה'-It is customary to place one's hand over one's face while reciting the first verse, Shema Yisroel, so that one will not look at something which might distract him from having the correct intent; 'סעיף ו'-It is necessary to emphasize the letter Chet in the word "Echad" in order to have in mind that G-d is the king in the land and in the heavens. That is what is represented by the line that extends across the top of the letter "Ches". He should also extend the pronunciation of the letter "Daled" in the word "Echad" long enough to acknowledge that G-d is the King in His world and in all the four directions of this world, but he should not extend the pronunciation longer than that amount. There are those who turn their head in all directions-the four directions and up and down. 'סעיף יד'-It is necessary to pause between the words: L'Olam and V'Ahavata in order to pause between the mitzvah of accepting the yoke of G-d's kingdom and the other Mitzvot. The Ramah: it is required to stop within the first verse between the words: Yisroel and Hashem and between the words: Elokeinu and the second Hashem so that you do not sound as if you said: Shema Yisroel that G-d who is our G-d is the One G-d. It is necessary to pause between reciting the word "Echad" and "Baruch" because the main act of accepting the yoke of G-d's kingdom takes place while reciting the first verse.

Source 7

רש"י דברים פרק ו' פסוק ד'-ה' אלקינו ה' אחד – ה' שהוא אלקינו עתה ולא אלקי האומות, הוא עתיד להיות ה' אחד, שנאמר (צפניה ג, ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ונאמר (זכריה יד, ט) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

Translation: G-d who is presently our G-d and not the G-d of all the nations, will in the future be the only G-d, as it is written (Zephania 3, 9) For then I will cause the people to all speak in a clear language; i.e. that all of them call in the name of G-d; and it is written (Zecharia 14, 9) On that day, G-d will be one and His name will be one.

Source 7

מדרש ספרי פרשת ואתחנן פיסקא ו'-ד"א ה' אלקינו ה' אחד על כל באי העולם. ה' אלקינו בעולם הזה. ה' אחד לעולם הבא. וכן הוא אומר (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

Translation: Another interpretation: Hashem is our G-d; Hashem is one over all inhabitants of the world. Hashem is our G-d in this world. G-d will be one in the Next World as it is written: (Zecharia 14): And G-d will be King over the world; on that day G-d will be one and His name will be one.

Source 8

שפתי חכמים דברים פרק ו' פסוק ד'-ה' אלקינו ה' אחד-דאם לא כן "שמע ישראל ה' אחד" מיבעי' ליה. אלא דהוי כאילו אמר: שמע ישראל: עכשיו הוא לבד ה' אלוקינו אבל יבוא זמן וכו' כלומר שיודו כל העובדי אלילים שהוא אחד בשמים ובארץ ובד' רוחות. והוא היחוד דמפקי רז"ל מהאי קרא כמש"ה והיה ביום ההוא יהיה ה' אחד.

Translation: Rashi was forced to interpret in the way he interpreted because otherwise the verse should have simply read: Shema Yisroel Hashem Echad. At present Hashem is only our G-d but a day will arrive

תפלת שחרית-101 Tefila

when the idolators will acknowledge that Hashem is one in the heavens, on the earth and in all directions. This is the Yichud that our Sages learned from this verse as it is written: And it will be on that day that G-d will be one.

Source 9

רמב"ן דברים פרק ו' פסוק ד'-ה' אלקינו ה' אחד. ה' שהוא אלקינו ולא אלקי האומות, עתיד להיות ה' אחד, כמו שנאמר (זכריה יד', ט') ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, לשון רש"י. ואתה צריך להתבונן בזה כי שנה הכתוב כאן לומר "ה' אלקינו", ולא אמר "אלקיך" כמו שאומר בכל מקום; שמע ישראל אתה עובר היום וגו' כי ה' אלקיך (להלן ט' א', ג'), שמע ישראל אתם קרבים היום וגו' כי ה' אלקיכם (להלן כ' ג' ד'), וכן בכל הפרשיות שידבר עם ישראל יזכיר ה' אלקיכם או ה' אלקיך, וגם בכאן אמר ואהבת את ה' אלקיך. אבל הזכיר ביהוד "ה' אלקינו", כי עשה עם משה את הגדולות ואת הנוראות לעשות לו שם תפארת.

Translation: Hashem who is our G-d and not the G-d of the other nations will in the future be the only G-d as it is written: (Zecharia 14, 9) On that day G-d will be one and His name will be one; this is Rashi's interpretation. Rashi noticed that for this purpose the language that is generally used by the Torah was changed. The Torah used the word "Elokainu" instead of using the word "Elokecha" which is what the Torah customarily uses; i.e. Shema Yisroel Ata Ovair HaYoim etc. Ki Hashem Elokecha (Devarim 9, 1 and 3) Shema Yisroel Atem Kraivim HaYoim etc. Ki Hashem Elokaichem (Devarim 20, 3,4). Similarly whenever the Torah reports that Moshe spoke with Yisroel, Moshe refers to G-d as Hashem Elokeichem or Hashem Elokeicha. Even in Kriyas Shema, Moshe says: V'Ahavta Et Hashem Elokeicha. But in this case, when Moshe was trying to emphasize the Oneness of G-d he referred to Hashem as Elokeinu because Hashem performed for Moshe the great events that gave G-d the reputation that G-d developed.

Source 10

ספר אבודרהם דיני קריאת שמע ד"ה והריב"א כ'-והריב"א כ' כי פרשת שמע לבדה יש בה רמז לעשרת הדברות שכן הוא תשובת משה לישראל אחר ששמעו הדברות מפי הגבורה (דב' ה, כד') ויאמרו לו קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלקינו אליך ושמענו ועשינו. אז אמר להם משה שמע ישראל הריני בן אדם כמוכם והריני משמיעכם את דברי ה' ומפרש אני אותם אליכם. הנה שמעתם דבור ראשון אנכי ה' אלקיך וקבלתם אלקותו עליכם כאשר עניתם נעשה ונשמע לכן שמע ישראל ה' אלקינו, לומר ה' עושה הכל הוא אלקינו ואליו נשא עינינו וממנו נשאל כל צרכינו כי הוא אלקינו. דבור שני לא יהיה לך אלהים אחרים, כנגדו אמר משה ה' אחד לומר לא יהיה לך מבטח לא במלאך ולא במזל ולא תסמוך בדבר אחר שיוכל להועיל לך רק בה' לבדו כי הוא אחד ואין שני לו, וכל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם.

Translation: The Reiva wrote: the first paragraph of Shema contains references to the Ten Commandments. Shema was the answer that Moshe gave to Bnei Yisroel after they heard the Ten Commandments directly from Hashem as it is written: (Devarim 5, 24) V'Yomroo Lo Krav Ata Oo'Shma Et Kol Asher Yomar Hashem Elokainu Ailecha V'Shamanu V'Aseinu. Then Moshe told them: Shema Yisroel, Behold I am a human being like you and I am transmitting to you the words of

תפלת שחרית-101 Tefila

Hashem and I am explaining the concepts to you. You heard the First Commandment: Anochi Hashem Elokecha, and you accepted G-d's hegemony over you when you answered: We will do and we will listen. Therefore Hear O'Israel: G-d is our G-d. This means: G-d who does everything for us is our G-d. To Him we shall turn our eyes and from Him we will request all our needs because He is our G-d. The Second Commandment of Lo Yibiyeh Licha Elokim Acharim, is alluded to within the words said by Moshe: Hashem Echad. This means that you should have no one that you depend on; not an angel; not a zodiac sign; and you will not depend on anything else that might help you except G-d alone because He is unique. There is no other entity like G-d. He who joins G-d's name with anything else will be punished by being removed from this world.

Source 11

ביאור הלכה סימן א' ד"ה הוא כלל-ופירושו שמע ישראל ודע כי ה' שהוה את הכל ברצונו והוא אלקינו המשגיח בכל העולמות הוא ה' אחד בלי שום שיתוף.

Translation: Its meaning is: Listen Israel and know that G-d who is responsible for everything is our G-d and who oversees all the worlds is the one G-d without any partner.

Source 12

קיצור שולחן ערוך סימן יז' סעיף ג'-קודם שיתחיל, יכוין לצאת מצות קריאת שמע שצונו הקדוש ברוך הוא, ובאמרו שמע ישראל יכוין את הפירוש: שמע ישראל כי ה' שהוא אלקינו, הוא ה' אחד, יחיד ומיוחד בשמים ובארץ.

Translation: Before one begins to recite Shema, one should have the intent to fulfill the Mitzvah of Kriyas Shema that G-d commanded us to fulfill. While reciting the first verse, one should have in mind: Listen Israel: G-d who is our G-d, is the only G-d, unique and distinct in the heavens and on the Earth.

Source 13

The translation composed for the פסוק by Rabbi Samson Raphael Hirsch, זצ"ל, that can be found in the 1978 Feldheim edition of the Hirsch Siddur: Hear Yisroel, G-d our G-d is G-d, the only One.

Source 14

אגרות משה אורח חיים חלק ה' סימן ה'—ונמצא שלעניין פירוש המילות כל השמות הם בפירוש אחד דהוא השם יתברך. והוי לענין פירוש המילות הכוונה ה' הוא אלקינו והוא ה' אחד, היינו שני ענינים איכא בזה. אחד דה' הוא אלקינו שקבלנו את עול מלכותו עלינו, והשני שהוא ה' אחד במציאות.

Translation: The conclusion is that the proper translation of all G-d's names is simply G-d. The way to understand the first verse of Kriyas Shema is that G-d is our G-d and that G-d is one. These are two distinct concepts. One concept is that G-d is our G-d from the point of view that we have accepted his hegemony over us. The second concept is that G-d is in His essence a singular being.